

De aanpak van cybercrime is al geruime tijd onderdeel van de landelijke prioriteiten en is als prioriteit opgenomen in de Gemeenschappelijk Veiligheidsagenda 2015-2018. Om cybercrime en vormen van (ernstige) criminaliteit met een digitale component effectief aan te kunnen pakken, is het voor de politie van cruciaal belang om bevoegdheden te hebben die aansluiten bij de technologische ontwikkelingen. Dit wetsvoorstel is een stap in de goede richting en de politie is hiervan dan ook een groot voorstander.

Het wetsvoorstel Computercriminaliteit III past binnen de bredere ontwikkelingen op het terrein van digitalisering in de maatschappij. Aan de ene kant vormt deze digitalisering een bedreiging, omdat criminelen de digitale mogelijkheden gebruiken om nieuwe of gedigitaliseerde vormen van traditionele criminaliteit te plegen. Aan de andere kant biedt de digitalisering de politie potentieel ook mogelijkheden hiertegen op te treden. Dan moeten de bevoegdheden van de politie echter wel in de pas blijven lopen met de ontwikkelingen in de maatschappij. De wet Computercriminaliteit II is al 10 jaar oud en een actualisatie is noodzakelijk om de slagkracht en de effectiviteit van de politie op peil te houden. Met dit wetsvoorstel wordt het speelveld weer gelijk getrokken.

De focus van het wetsvoorstel CCIII ligt op de nieuwe bevoegdheid tot het op afstand heimelijk kunnen binnendringen in een geautomatiseerd werk en hierover vindt dan ook de maatschappelijke discussie plaats. Deze gaat vooral over de verhouding tussen de maatschappelijke veiligheid en de privacy van burgers. Het is voor de politie van belang om duidelijk te maken dat het gebruik van deze bevoegdheid met de allerhoogste waarborgen zal worden omgeven. Het wetsvoorstel beoogt inzet van deze bevoegdheid in zeer specifieke omstandigheden. Zo moet sprake zijn van bestrijding van ernstige strafbare feiten. Daarnaast is de inzet omgeven met de hoogst mogelijke toetsing binnen strafvordering en moet de inzet, net als de inzet van andere opsporingsmiddelen, voldoen aan de eisen van proportionaliteit of subsidiariteit. Een eventuele vrees dat de politie dus op grote schaal computers zal gaan binnendringen is onterecht.

Naast de bevoegdheid tot het op afstand kunnen binnendringen, bevat het wetsvoorstel ook wetswijzigingen op het terrein van online handelsfraude, heling van gegevens, ontoegankelijk maken en het corrumperen en grooming. Deze voorgestelde wijzigingen zijn voor de politie minstens zo belangrijk als de nieuwe bevoegdheid tot het op afstand binnendringen. Deze wijzigingen maken het voor burgers, bedrijven en overheid eenvoudiger om aangifte te doen van deze vormen van criminaliteit, terwijl ook de opsporing en de bewijslast om uiteindelijk tot een veroordeling bij de rechter te kunnen komen wordt vergemakkelijkt.

De politie zal zich kleinschalig en landelijk voorbereiden op de zorgvuldige invoering van deze wetswijziging. Dit betekent onder andere dat de samenwerking zowel binnen de politie, als met haar partners, geïntensiveerd wordt met als doel de schaarse, specifieke digitale expertise en innovatie te bundelen en gezamenlijk verder te ontwikkelen. Daarnaast zal via zij-instroom expertise binnen worden gehaald die binnen de politie schaars is. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan het fundamenteel verhogen van de kwaliteit van de opsporing zoals aangegeven in de countourennota Versterking Opsporing, die onlangs ook aan de vaste Kamercommissie is aangeboden.

Tot slot, de politie is blij met het voorliggende wetsvoorstel. Het geeft de politie handvatten die ze de afgelopen jaren heeft gemist in de bestrijding van de criminaliteit. Deze voorgestelde wetswijzigingen zorgen ervoor dat de politie ook in de gedigitaliseerde wereld recht kan doen aan haar motto "waakzaam en dienstbaar".